

Nye fagretningslinjer i kraniosakrale terapiformer

Utvikling av fagstandardar i dei ulike naturmedisinske faga er eit viktig arbeid når det gjeld profesjonalisering av bransjen. NNH er leiande i slikt arbeid innan den naturmedisinske fagidentiteten og har gjennom ei årrekke levert fleire slike dokument.

Denne aktiviteten er også med på å skapa ei kompetanseutvikling i dei ulike utdanningsinstitusjonane og samstundes ha fokus på dei rettar og krav studentane har når det gjeld studietilbod. Siste grein på dette treet er kraniosakrale terapiformer.

Naturterapeut MNNH reg. Trine Hamnvik har både vore den drivande og skrivande personen i dette arbeidet. NNH er svært takknemleg for den innsatsen ho har lagt ned, og ynskjer i denne omgang å stilla nokre spørsmål i forhold til arbeidsprosessen.

Når starta du arbeidet?

- Jeg har i mange år spurt Sigrun hver gang jeg har truffet henne, om det ikke skal lages noen form for retningslinjer for godkjenning i kraniosakralterapi. Til slutt forsto jeg, at om de skulle lages, så måtte jeg skrive de selv. Det var for to år siden.

Kva har vore den største utfordringa i arbeidet med dokumentet?

- Historien. Siden denne terapiformen er mindre enn 100 år gammel og vi kraniosakralterapeuter er spredt mellom ulike retninger og mellom osteopater og terapeuter som ikke er osteopater, har vi ikke vært så interesserte i den historiske utviklingen. Når jeg gikk inn i historien, ble forskjellen mellom retningene logisk og forståelig.

Trine Hamnvik, Naturterapeut MNNH reg.

Korleis har du blitt møtt i din kontakt med dei ulike miljøa og undervisningsinstitusjonane?

- Jeg har blitt møtt med åpne armer. Det er viktig også for dem at det blir stilt faglige krav til utøverne. Uten dette vil ikke pasienten ha tillitt til fagområdet.

Er det stor skilnad mellom dei ulike retningane innan kraniosakrale terapiformer, og kva er årsaka til at desse har oppstått?

- For pasientene oppleves kanskje ikke forskjellene så store. For oss terapeuter er det ulikheter i teknikene, men den største forskjellen er

fokuset under behandlingen, eller om du vil behandlingsfilosofien.

Du er også utdanna ingeniør. Har denne bakgrunnen vore fordelaktig i dette arbeidet?

- Ingeniøren i meg forsøker å finne svakheter som kan skape problemer i fremtiden og å forebygge disse. Jeg systematiserte først de grunnleggende teoretiske og praktiske kravene til alle som utøver kraniosakralterapi. Deretter forsøkte jeg å sette ord på forskjellen mellom retningene. Som ingeniør, var det også naturlig å diskutere forslagene mine med ekspertene, det vil si lærekrefte ved de ulike skolene.

Kva forventningar har du til desse nye fagretningslinjene?

- Håpet er at vi kan fortelle det norske folk hva kraniosakralterapi er, ut fra en felles forståelse som alle innen fagområdet deler. Tidligere har det vært slik at de ulike retningene har vært nødt til å sloss for sine idealer. Nå håper jeg at vi gjensidig kan respektere hverandre, og at våre pasienter kan bli i stand til å finne den kraniosakralterapeuten som kan hjelpe den enkelte best. Noen trenger først og fremst en som fokuserer på den fysiske kroppen, andre trenger en innfallsvinkel som tar større hensyn til psykosomatiske sider av problemene.

Det er viktig at det blir stilt **faglige krav til utøverne.**

Uten dette vil ikke pasienten ha tillitt til fagområdet.